

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/210/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720010229
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2720010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného L. N., v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe po podmieničnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 21.09.2020 pod sp. zn. 6Nt/23/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona súd vyslovuje, že sa odsúdený L. N., nar. XX.XX.XXXX, v skúšobnej dobe po podmieničnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na základe uznesenia Okresného súdu Skalica pod sp. zn. 6Nt/42/2017 zo dňa 06.12.2017, právoplatným dňa 06.12.2017,

ne osvedčil,

a preto zvyšok trestu zákazu činnosti v trvaní 21 (dvadsaťjeden) mesiacov a 23 (dvadsaťtri) dní, vykonná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudca Okresného súdu Skalica podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona nariadil u odsúdeného L. N., nar. XX.XX.XXXX, výkon zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 21 (dvadsaťjeden) mesiacov a 25 (dvadsaťpäť) dní, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 0T/36/2015 zo dňa 02.10.2015, právoplatným dňa 02.10.2015, a z výkonu ktorého bolo podmienične upustené uznesením Okresného súdu Skalica sp. zn. 6Nt/42/2016 zo dňa 06.12.2017, právoplatným dňa 06.12.2017.

Svoje rozhodnutie odôvodnil prvostupňový súd tým, že odsúdený v skúšobnej 2 ročnej dobe podmieničného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti nevedol riadny život, v priebehu jej plynutia sa dopustil dvoch priestupkov na úseku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Dňa 19.04.2018 sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., za prekročenie rýchlosti jazdy za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 10,- eur a dňa 02.02.2018 sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., za nerešpektovanie pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- eur. Odsúdený tak nevyužil možnosť, ktorá mu bola daná súdom pri rozhodovaní o podmieničnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a z tohto dôvodu bolo potrebné mu nariadiť zvyšok trestu zákazu činnosti vo výmere 21 (dvadsaťjeden) mesiacov a 25 (dvadsaťpäť) dní.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú v rozsahu č.l. 14-20 spisu písomne odôvodnil prostredníctvom zvolenej obhajkyne tým, že napadnuté uznesenie

okresného súdu považuje za arbitrárne, nezohľadňujúce jednak jeho osobnostné pomery vyplývajúce z kladného hodnotenia Obce (že nebol riešený komisiou verejného poriadku, nespáchal žiadny priestupok ani trestný čin), tiež neval do úvahy charakter a nízku závažnosť spáchaných priestupkov, za ktoré bol sankcionovaný nízkymi blokovými pokutami, ktoré ihneď zaplatil. Tiež neval prvostupňový súd na zreteľ to, že od jeho príjmu (ktorého podmienkou je cestovanie za zákazkami motorovým vozidlom) je závislá celá jeho rodina a preto by mal ďalší výkon trestu zákazu činnosti vplyv i na jeho blízkych, z ktorých dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné a preto ho navrhol v celom rozsahu zrušiť.

Okresný prokurátor sťažnosť voči napadnutému uzneseniu nepodal, k písomnej sťažnosti odsúdeného sa do termínu neverejného zasadnutia sťažnostného súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie ktoré tomuto výroku predchádzalo a tak dospel k záveru, že podaná sťažnosť odsúdeného je dôvodná iba čiastočne a to z úplne iných dôvodov, ako na ne poukázal odsúdený.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že:

- trestným rozkazom Okresného súdu Skalica pod sp. zn. OT/36/2015 zo dňa 02.10.2015 (právoplatného tým istým dňom) bol L. N. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyri) roky ,

- vodičské oprávnenie bolo L. N. v súvislosti s vyššie uvedenou trestnou činnosťou zadržané dňa 29.09.2015 (č.l. 24), a teda zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky odsúdenému (po započítaní doby zadržania od 29.09.2015 do právoplatného rozhodnutia súdu dňa 02.10.2015) plynul od 29.09.2015 do 29.09.2019,

- uznesením Okresného súdu Senica pod sp. zn. 6Nt/42/2017 zo dňa 06.12.2017 (právoplatného tým istým dňom) bolo odsúdenému L. N. podmiennečne upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Skalica pod sp. zn. OT/36/2015 zo dňa 02.10.2015 (právoplatného tým istým dňom) na dobu 4 roky a zároveň mu bola okresným súdom určená skúšobná doba v dĺžke trvania 2 rokov. V zmysle § 69 ods.2, veta za bodkočiarkou Tr. zák. teda odsúdenému začala plynúť skúšobná doba PÚZČ od 07.12.2017 a plynula do 07.12.2019, pričom okresný súd rozhodol vo veci dňa 21.09.2020, teda v riadnej 1-ročnej lehote zodpovedajúcej ust. § 70 ods.3 Tr. por.

- z evidenčnej karty vodiča (č.l. 22-26) vyplýva, že ods. L. N. sa v čase plynutia skúšobnej doby PÚZČ (od 07.12.2017 do 07.12.2019) dopustil dvoch priestupkov na úseku cestnej dopravy, a to dňa 02.02.2018 priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., za nerešpektovanie pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky a dňa 19.04.2018 priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., za prekročenie rýchlosti jazdy, za čo mu boli uložené blokové pokuty vo výške 20,- a 10,- Eur.

Na základe vyššie uvedeného následne aj krajský súd dospel k zhodnému záveru ako okresný súd, že odsúdený L. N. počas plynutia 2 ročnej skúšobnej doby určenej mu uznesením Okresného súdu Skalica pod sp. zn.6Nt/42/2017 zo dňa 06.12.2017, právoplatným dňa 06.12.2017, ktorým bolo podmiennečne upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, nevedol riadny život, pretože počas jej plynutia sa dopustil protiprávneho konania v podobe priestupkov na úseku cestnej dopravy. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že len čiastočné vykonanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá neprinieslo u odsúdeného očakávaný pozitívny efekt a nevedlo ho k zvýšeniu jeho vodičskej disciplinovanosti, o čom svedčia spáchané priestupky.

Rozhodnutím o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti dostal odsúdený možnosť preukázať, že dokáže byť disciplinovaným vodičom, že dokáže rešpektovať pravidlá cestnej premávky, avšak odsúdený túto možnosť ignoroval a v skúšobnej dobe sa dopustil nie jedného (čo by súd vzhľadom na príp. nižšiu závažnosť, ešte mohol akceptovať), ale dopustil sa dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky.

Správne konajúci súd dôvodí, že odsúdený vedel, že má súdom uloženú skúšobnú dobu a zvyšok výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlám bol iba súdom podmiennečne odložený, a teda mal možnosť presvedčiť súd i ostatných o tom, že výkon zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v jeho prípade už nie je potrebný.

Ak odsúdený vo svojej poukázal na iné významné skutočnosti, najmä na to, že je vodičské oprávnenie pre neho potrebné v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, krajský súd poznamenáva, že toto tvrdenie odsúdeného je síce významné, ale nie natoľko, aby malo za následok zmenu napadnutého rozhodnutia. To, že vodičské oprávnenie je pre výkon jeho povolania nevyhnutné, odsúdený vedel od samého začiatku a preto je treba zvýrazniť, že o to viac sa mal snažiť, aby svojou disciplinovanosťou presvedčil, že si váži možnosť, ktorá mu bola daná a výkon ďalšieho trestu zákazu činnosti v jeho prípade už nie je potrebný. Uvedené argumenty ani krajský súd ako nadriadený orgán neakceptoval. Za takejto dôkaznej situácie nebolo možné vysloviť iné len to, že odsúdený L. N. nevedol v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti riadny život, a preto zvyšok trestu zákazu činnosti vykoná.

Krajský súd k sťažnostným námietkam odsúdeného ohľadom arbitrárnosti a nepresvedčivosti napadnutého uznesenia len uvádza, že okresný súd rozhodujúci o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe určenej mu predmetným uznesením okresného súdu osvedčil, alebo nie, si zadovážil všetky potrebné podklady pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku a svoje uznesenie i náležite zdôvodnil. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozviedol existujúcu dôkaznú situáciu a z nej vyplývajúce konštatovanie premietnuté v enunciate napadnutého uznesenia, pričom napadnuté uznesenie podľa názoru krajského súdu v celom rozsahu napĺňa atribúty a zásady citované ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., keď svoj dôkazný postup vyčerpávajúcim spôsobom popísal, následne logicky a vecne obsah každého dôkazu presvedčivým spôsobom vyhodnotil.

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom uznesení a k jeho vyhodnoteniu (z hľadiska splnenia zákonných predpokladov na osvedčenie resp. neosvedčenia sa v skúšobnej dobe PUZČ) nemá žiadne výhrady, a preto sťažnostné námietky odsúdeného v tomto smere neakceptoval.

V danej súvislosti však krajský súd poznamenáva, že okresný súd síce správne rozhodol o nariadení výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, na základe skutkového stavu vykonaného procesne akceptovateľným spôsobom na verejnom zasadnutí, no nesprávne určil faktický zvyšok trestu zákazu činnosti, ktorý je v danom prípade nevyhnutné odsúdeným vykonať.

Z obsahu spisu je zistiteľné, že v prejednávacom prípade bude žiaduce nariadiť odsúdenému zvyšok trestu zákazu činnosti nie v trvaní 21 (dvadsaťjeden) mesiacov a 25 (dvadsaťpäť) dní (ako to konštatoval prvostupňový súd v napadnutom uznesení), ale v trvaní 21 (dvadsaťjeden) mesiacov a 23 (dvadsaťtri) dní, čo objektívne zodpovedá zvyšku trestu zákazu činnosti, vyplývajúceho zo začiatku plynutia skúšobnej doby po právoplatnosti uznesenia okresného súdu o podmiennečnom upustení, teda odo dňa 7.12.2017 (vrátane) a končiac dňom 29.09.2019, kedy mal byť predpokladaný koniec trestu zákazu činnosti uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Skalica pod sp. zn. 0T/36/2015 zo dňa 02.10.2015 (po započítaní doby zadržania vodičského oprávnenia).

Z týchto dôvodov bolo potom nevyhnutným (na podklade sťažnosti odsúdeného) napadnutý výrok v sťažnostnom konaní zrušiť postupom podľa § 194 ods.1 písm. a) Trestného poriadku a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu revidovať rozhodnutie prvostupňového súdu spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.